

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XI. Soluitur vltimum argumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

Sanctus verò HIERONYMVS non voluit significare vt A
trum & Paulum Hierosolymis occisos, cum disertè doceat alij
bro de viris illustribus, eos Romæ à Nerone interfectos, cert
ex verbis Domini deducit varia fuisse dona & mortes di
fas discipulorū Christi. Quia enim Dominus dixerat, ser
surum Prophetas, Sapientes, & Scribas, obseruat Hiero
bus
mus varia esse dona discipulorum; quia rursus Dominus do
Quosdam occidetis, quosdam crucifigetis, obseruat idem b
me
ronymus diuerso mortis genere discipulos de hac vita mu
dar
tuos fuisse, & exempla ponit Stephani lapidati; Pauli
sub
casi, Petri crucifixi. Itaque exempla hæc non eò tendunt ter
me
intelligamus, quosnam ex discipulis Iudæi occisuri erant
mu
tantum eo, vt discamus, varia futura fuisse martyriorum
sti
nera.

Porro Nicolaus LYRANVS, non tantæ auctoritatis
fer
opponi debeat omnibus antiquis Patribus & Historiis
vic
Petrum Romæ à Nerone, Andream in Achaia ab Ege
catos tradunt. Accedit, quod sine dubio Lyranus
mum sequitur, & solùm dicere voluit, Petrum, &
propter Christum crucifixos fuisse, quanquam minime
loquutus est.

CAPVT XI.

Soluitur argumentum vltimum.

» **D**OSTREMA VELENI Persuasio eiusmodi est
» de rebus nuper gestis, saepe confingantur etiam
» quid, inquit Velenus, de tam remotis ac per
» batissimis temporibus, Romanæ curiæ palpo
» circa Petri Romam aduentum, passionem, & pontificat
» confingere non poterant?

At si Irenæus, Tertullianus, Eusebius, alii que XXX
XL. Patres citati, Romanæ curiæ palpones fuerunt, rectè
quitur Velenus. Sin autem pars eorum sunt antiquissimi
Irenæus, & Tertullianus, quorum tempore Romana Eccle
non erat opulenta, vt palpatores habere potuerit; pars
Græci, vt Eusebius, Theodoretus, Sozomenus, & alij, qu
rum natio inuidere potius, quàm adulari Romanæ Eccle
consuevit; pars autem, vel potius penè omnes sunt viri sancti

vt Ambrosius, Hieronymus, Augustinus, Chrysoftomus, & alij, à quorum moribus procul aberat adulationis vitium; certè sequitur, Velenum, qui hos Romanæ curiæ palpones vocat, impudentissimè mentiri.

Præterea argumentum eius nihil valet. Nam tam de rebus nuper gestis, quàm de antiquis finguntur errores, quando res sunt clam gestæ, & sine testibus, aut quantum ad numerum annorum, vel similes circumstantias, quæ facillè mandantur obliuioni: non autem quantum ad ipsam summam, & substantiam rerum celeberrimarum; præsertim quando præter testimonia scriptorum, existant etiam earum rerum monumenta lapidea, aut ærea permulta; qualis est res, de qua agimus. Atque hæc de tota hac disputatione sufficere posse existimaui. de qua librum insignem iam pridem à Ioanne Rosensi, beatæ memoriæ viro, editum accepi, sed librum ipsum videre nunquam potui.

CAPVT XII.

Romanum Pontificem Petro succedere in Ecclesiastica Monarchia, probatur ex diuino iure & ratione successionis.

DEMONSTRAVIMVS hætenus Romanum Pontificem Petro succedere in Episcopatu Romano: nunc id ipsum demonstrare aggredimur de successione in vniuersæ Ecclesiæ primatu. Negant hoc hæretici omnes huius temporis, sed præcipuè pugnant contra primatum Romani Pontificis. LUTHERVS lib. de potestate Papæ; Illyricus in lib. contra primatum Papæ; Synodus Smalchaldica in libro eiusdem argumenti; Ioan. Calvinus lib. 4. Instit. cap. 6. & 7. & Magdeburgenses in singulis centuriis ad finem, cap. 7. Et ante hos omnes NILVS Thessalon. Episcopus in lib. aduersus primatum Papæ.

Hic enim auctor non negat, Petrum totius Ecclesiæ pastorem fuisse, & Romæ Episcopatum gessisse vsque ad mortem; sed hoc solum contendit, non succedere Petro Romanum Pontificem, in præfectura totius Catholicæ Ecclesiæ, sed solum in Romano Episcopatu. Addit verò, habuisse po-